

Kitab Yoèl lan Gréja Advent Dina-Kaping Pitu Laodikia — Nomer Rong Puluh Wolu

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nomer Rong Puluh Wolu

Kita lagi nandheske rolas panggenapan Mesianik ing kitab Matius, lan nyelarasake iku karo tenger-tenger dalané wong satus patang puluh papat ewu. Kita wis nandheske lairipun Kristus minangka tenger dalan wektu wekasan, kang miwiti saben gerakan reformasi. Lairipun Kristus selaras karo taun 1989, yaiku wektu wekasan tumrap wong satus patang puluh papat ewu. Tenger dalan iku tansah katut déning tenger dalan ing ngendi piwulang mau dipasang ana ing ngarepé umum, supaya sawisé kuwi masarakat bisa dipundadekake tanggung jawab.

Panggenapan Mesianik kapindho yaiku piwulang pasemon Kristus, kang nemtokake metodologi kang dipigunakaké kanggo nyawisaké pesen kang diformalisasèkaké sawisé wektu pungkasan, nalika tambahing kawruh nuntun marang sawijining pesen kanggo generasi kang mligi kuwi. Kanggo para Millerit, iku dumadi ing taun 1831, lan kanggo gerakané wong satus patang puluh papat ewu, ing taun 1996. Sawisé pesen iku dilebokaké ing ranah umum, banjur diparingi kakuwatan lumantar sawijining panggenapan wangsit kang nandhani wiwitaning proses pangujian. Kakuwatan mau yaiku tanggal 11 Agustus 1840 kanggo para Millerit lan 9/11 kanggo wong satus patang puluh papat ewu.

Tenger Mesianik ing Katelu yaiku Para Utusan saka 9/11

Lan Panjenengané rawuh sarta manggon ana ing sawijining kutha kang aran Nasarèt, supaya kalakon apa kang wus kapangandikakaké déning para nabi, “Panjenengané bakal kawastanan wong Nasarèt.” Matius 2:23.

Ramalan

Lan bakal metu satunggaling tunas saka pangkaling Isai, lan satunggaling Pang bakal thukul saka oyod-oyodinge. Yesaya 11:1, Para Hakim 13.

Oyod saking tembung Ibrani ingkang dipunjarwakaken dados “Pang,” inggih punika Netzer, ingkang ugi dados oyod saking Nazaret. Pang punika asalipun saking tlatah kumuh ing Nazaret.

“Pangéran bakal nimbali para nom-noman saka lakuning urip kang andhap-asor mlebu ing paladosané, kaya déné Panjenengané nindakaké nalika miyos lan nglampahi gesangipun piyambak ing bumi iki. Panjenengané ngliwati para rabi kang pinter sinau, lan milih para nelayan kang andhap-asor lan ora kagungan piwulang dhuwur minangka para sakabat kapisané. Panjenengané kagungan para pagawé kang bakal ditimbali metu

saka kamlaratan lan katutupan. Nalika padha nglakoni kuwajiban-kewajiban umum ing urip, lan ngagem sandhangan kang kasar, déning manungsa padha dianggep wong kang ora pati aji. Nanging padha bakal dados permata-permata mulya, kang bakal sumunar padhang kanggo Pangéran. “They shall be mine, saith the Lord of hosts, in that day when I make up my jewels.” Review and Herald, 5 Mei 1903.

Panguwasa Roh Suci, panguwasané Sister White, lan panyengkuyung kang kaendhami ilham marang Jones lan Waggoner, padha katampik ing taun 1888, kaya déné Korah biyèn wis nindakaké tumrap panguwasané Musa.

“Mangkono pekabarane malaékat katelu bakal kawartakaké. Nalika tekan mangsané supaya diparingaké kanthi kakuwatan kang paling ageng, Gusti bakal nyambut gawé lumantar piranti-piranti kang andhap asor, nuntun panggalihé wong-wong kang nyucèkaké awaké dhéwé tumrap pangabdian marang Panjenengané. Para pegawe bakal diprayogakaké dudu marga saka pawiyataning lembaga-lembaga kasusastran, nanging marga saka jebadané Roh Panjenengané. Wong-wong kang duwé pracaya lan pandonga bakal kadhedhes metu kanthi semangat suci, martakaké tembung-tembung kang diparingaké Gusti Allah marang wong-wong mau. Dosa-dosané Babil bakal kababar. Akibat-akibat kang nggegirisi saka meksa pangreksaning greja lumantar panguwasa sipil, panyusunan spiritualisme, majuné kakuwatan kapapèn kanthi alon-alon nanging cepet—kabèh bakal kapretelaké samaskara. Lumantar pepènget-pepènget kang suci lan awrat iki rakyat bakal kagugah. Ewonan ping ewu bakal ngrungokaké, yaiku wong-wong kang durung tau krungu tembung-tembung kaya mangkéné. Kanthi gumun wong-wong mau ngrungokaké paseksi yèn Babil iku greja, kang wis tiba marga saka kaluputan lan dosa-dosané, marga saka panampiké marang kayektèn kang dikirimaké saka swarga marang dhèwèké. Nalika rakyat sowan marang guru-guru biyèn kanthi pitakon kang kebak semangat, Apa prakara-prakara iki temenan mangkono? para peladèn ngatur dongèng-dongèng, medhar ramalan kang alus-alus, supaya nyirepaké rasa wediné lan nenangaké batin kang wis kasadharaké. Nanging marga akèh wong ora gelem marem mung karo wewenangé manungsa lan nuntut sawijining ‘Mangkono pangandikané Pangéran’ kang cetha, mula pelayanan kang misuwur, kaya wong-wong Farisi ing jaman biyèn, kebak bebendu amarga wewenangé dipitakonaké, bakal nyalahaké pekabaran iku asalé saka Sétan lan ngojok-ojoki wong akèh kang tresna marang dosa supaya ngina lan nganiaya wong-wong kang martakaké.” The Great Controversy, 606.

Lambé kang gagap saka dhaérah kumuh ing Nazaret tekan ing “padebatan” ing Yesaya rong puluh pitu.

Kanthi ukuran, nalika iku metu ngrembaka, sira bakal ngrembug karo iku; Panjenengane nahan angin-Nya kang atos ing dina angin wetan. Yesaya 27:8.

“Angin wétan” Islam, sing kaperlambang minangka “bilai katelu,” lan uga “nulataké nesuné para bangsa,” wis diluncuraké lan enggal dipaésani ing 9/11.

“Ing wektu iku, nalika pakaryan kaslametan lagi tumuju ing pungkasan, kasangsaran bakal teka marang bumi, lan bangsa-bangsa bakal nesu, nanging isih dikendhalèkaké

supaya ora ngalang-alangi pakaryané malaékat katelu. Ing wektu iku ‘udan pungkasan,’ utawa panyegeran saka ngarsané Pangéran, bakal rawuh kanggo maringi kakuwatan marang swara sora saka malaékat katelu, lan nyawisaké para suci supaya bisa jejeg ing mangsa nalika pitu wewelak pungkasan bakal ditumpahaké.” *Early Writings*, 85.

Musa, Ellen White, A. T. Jones lan E. J. Waggoner banjur mapan ing posisiné ing 9/11 minangka para juru-jaga ing Habakuk pasal loro, sing takon apa kang bakal padha aturaké sajroning “pasulayan” miturut Yesaya, kang diwiwiti nalika angin saka wetan rawuh. Yesaya ngandika yèn “pasulayan” iku kang nyirnakaké dosa-dosa saka umaté Allah.

Kanthi ukuran, nalika iku metu ngrembaka, sira bakal rembugan karo iku: Panjenengane nahan angin-É kang atos ing dina angin wetan. Mulané, kanthi iki kaluputané Yakub bakal karesiki; lan iki sakèhé wohé, yaiku nyingkiraké dosané; nalika panjenengané ndadèkaké sakehé watu mesbèh kaya watu kapur sing diremuk dadi pecah, pepunden-pepunden lan reca-reca ora bakal tetep ngadeg. Yesaya 27:8, 9.

“Padebatan” ngenani udan pungkasan sing diukur ing 9/11, nalika Islam dipunculakaké banjur dipunwatesi manèh, iku yaiku kepriyé kaluputané Yakub dipunbusak, saéngga Yakub malih dados Israel. Pralihan alkitabiah saking Yakub, sawijining manungsa wakil prajanjian, dados Israel, iku ngenali taun 1856, nalika gerakan Millerit Filadelfia dados gerakan Millerit Laodikia, sing pitung taun salajengipun badhé dados gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia. Pralihan ing sajarah Millerit punika ngenali sawijining tandha dalan ing sajarahipun satunggal atus patang puluh sekawan ewu nalika gerakan Laodikia saking satunggal atus patang puluh sekawan ewu malih dados gerakan Filadelfia saking satunggal atus patang puluh sekawan ewu. Titik pralihan punika inggih punika nalika Yakub, tegesipun sing nyulap papanipun liyan, malih dados Israel, tegesipun sing ngalahaké.

“Padebatan” iku ngresiki pialaning Yakub, lan dheweke dadi Israel, yaiku wong kang menang. Wong-wong kang dipralambangaké minangka Israel padha menang déning getihé Sang Sabda lan déning tembung paseksèné.

Lan wong-wong mau ngalahaké dhèwèké déning getihé Sang Cempé, lan déning pangandikaning paseksèné; lan wong-wong mau ora nresnani nyawané nganti tekan pati. Wahyu 12:11.

“pangandikaning paseksèné wong-wong mau” iku pesen kang dijuluk supaya dimangertèni déning wong jaga Habakuk. Iku nggambaraké kasucèné wong-wong mau lan rahé Sang Cempening Allah, yaiku kabeneraké wong-wong mau.

Aku bakal ngadeg ana ing panggonanku jaga, lan ngadeg ana ing menara, sarta bakal ngawasake kanggo mirsani apa kang bakal dipangandikakake marang aku, lan apa kang bakal dakwangsulaké nalika aku dikandhani. Habakuk 2:1.

Tembung “reproved” ateges “dibantah,” lan makili “debat”é Yesaya kang nyingkiraké dosa-dosané Yakub. Pengawal ing kitab Habakkuk kepéngin mangertèni apa kang bakal dadi paseksèné, lan dheweke kaparingan pawartos yèn lèmpèng-lèmpèngé Habakkuk iku

pesen kang bakal ngidini wong-wong sing kepéngin maca supaya lumaku ngliwati Kitab Suci lan nemokaké pesen bab pambenaran déning pracaya. Habakkuk loro kanthi cetha nandhesaké pengawal mau ing pungkasan papat ayat kapisan, minangka kalebu golongan wong kang kabeneraké déning pracaya.

Lah, nyawané wong kang kumingsun iku ora leres ana ing jeroné: nanging wong mursid bakal urip marga saka precayané. Habakkuk 2:4.

Pesen kang ana ing saloroning loh loro mau iku dalan-dalan kuna ing Yeremia. Nanging nalika penjaga ing Yeremia ngunekake slomporet, golongan para pambrontak, kang nyawané padha kaangkat dhuwur, padha ora gelem ngrungokake. Wong-wong mau iku golongan kang padha ing ayat sadurungé, kang padha ora gelem lumaku ing dalan-dalan kuna supaya padha oleh pangaso lan kasagaran.

Mangkene pangandikané Pangéran: Padha ngadeka ana ing dalan-dalan, lan delengen, lan nyuwuna dalan-dalan kuna, endi dalan kang becik iku, lan lumakua ana ing kono, temah kowe bakal nemu katentreman kanggo nyawanira. Nanging padha matur: Kawula boten badhé lumampah wonten ing ngriku. Ingsun uga wus nitahaké para pengawal ana ing sadhuwuring kowe, pangandikané: Rungokna swaraning kalasangka. Nanging padha matur: Kawula boten badhé mireng. Yeremia 6:16, 17.

Para juru jaga sing katetepake ngreksa umaté Allah ing 9/11 yaiku Musa, Ellen White, Jones lan Waggoner, kang ka pralambangaké déning lambené Musa sing gagap, sing ka pralambangaké déning rasa wedié nalika ngandika nganggo basa Mesir, yaiku basa sing wis ora dienggo déning dhèwèké patang puluh taun lawasé. Ing gayutané karo kabèh wong Ibrani lan golongan campuran sing nyabrang Segara Abang bebarengan karo Musa, Musa iku wong sing nduwèni logat manca. Logaté iku logat Nazaret. Pétrus uga kawiwitan déning logaté.

Sawatara wektu sawisé kuwi, wong-wong kang padha ngadeg ana ing kono padha marani dhèwèké lan kandha marang Pétrus, “Temtu kowé uga salah siji saka wong-wong mau, awit caramu guneman ngatonaké sapa kowé.” Matius 26:73.

Ing sajarahing Pétrus, dhèwèké ngapusi kaping telu, lan katandhani ana ing pasulayan lumantar logaté, utawa ilaté kang gagap. Sawijining golongan ana ing pasulayan iku nyuwun marang Allah, “apa kang kudu dakucapaké ana ing pasulayan iki.” Wong-wong mau “ndeleng” dalan-dalan lawas lan “ngrungokaké” swaraning slomporet. Wong-wong mau ndeleng lan krungu, lan nalika pungkasane padha “pasulayan,” padha ngalahaké. Pesen supaya ngalahaké ing dina-dina wekasan dipralambangaké minangka pesening Laodikia. Beda karo pasamuwan Laodikia, pasamuwan Filadelfia ora nduwèni paukuman.

Sapa sing menang bakal Daktetepake dadi tugu ing padalemaning Allah-Ku, lan dheweke ora bakal metu maneh saka ing kono; lan Aku bakal nulis ana ing dheweke asmane Allah-Ku, lan asmane kuthaning Allah-Ku, yaiku Yérusalèm anyar, sing tumurun saka swarga saka Allah-Ku; lan Aku bakal nulis ana ing dheweke asma-Ku kang anyar. Sapa sing duwe kuping, kareben ngrungokake apa kang dipangandikakake dening Sang

Roh marang pasamuwan-pasamuwan. Wahyu 3:12, 13.

Sanadyan ora ana paukuman, janji marang Filadelfia iku mung kagungané wong-wong “kang menang.” Pasamuwan Filadelfia dibandhingaké karo pasamuwan Laodikia, lan iku dibédakaké déning sawijining golongan kang prelu menang, lan sawijining golongan kang wis menang. Pasamuwan Filadelfia dibandhingaké karo pasamuwan Laodikia, lan pasamuwan Laodikia iku para prawan bodho ing Matius 25.

“Kanaan pasamuwan kang dipralambangaké déning para prawan bodho iku, uga kasebut minangka kanaan Laodikia.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Ing 9/11, nalika malaekat tumurun ing rubuhe Menara Kembar, Jones lan Waggoner miwiti panyajian pekabaran Laodikia, lan wiwitlah pasulayan bab udan pungkasan. Pekabaran slompreté Yeremia iku slompret kapitu, yaiku bilai kang katelu, yaiku Islam kaya dene wis diidentifikasi ing dalan-dalan kuna kang diwakili déning kayektèn-kayektèn, KABÈH saka kayektèn-kayektèn iku, kang diwakili ing tabel 1843 lan 1850 kagungané Habakuk. Pekabaran Laodikia iku siji-sijiné pangarep-arep karahayon, lan tembung karahayon iku tegesé panyuwèhan. Apa Kristus nglambangaké Sarirané piyambak minangka Panjenengané kang mengetuk lawanging atiné wong Laodikia, utawa njanjèkaké marang wong Laodikia manawa manawa wong-wong iku gelem damai karo Panjenengané, Panjenengané bakal damai karo wong-wong iku, mung pekabaran panyuwèhan waé kang kaaturaké marang sawijining Advent Hari-Kapitu Laodikia.

Tenger dalan Mesianik kaping papat iku yaiku piwulang Laodikia bab 9/11.

Supaya kalakon apa kang wis kapratelakaké déning nabi Ésaia, pangandikané, Panjenengané piyambak wus ngangkat kalemahan-kalemahan kita, lan nanggung lelara-lelara kita. Matius 8:17.

Ramalan

Satemené Panjenengané wus nanggung kasangsaran kita, lan ngasta kasusahan kita; nanging kita ngira Panjenengané kena bilai, katempuh déning Allah, lan kasiksa. Yesaya 53:4.

Lan marang malaékat pasamuwan ing Laodikia, tulisen mangkéné; Pangandikané Panjenengané Sang Amin, Seksi kang setya lan bener, wiwitaning titahé Gusti Allah; Aku pirsam samubarang panggawému, yèn kowé ora adem lan ora panas: Aku kepéngin supaya kowé adem utawa panas. Mulané, awit kowé mung suam-suam kuku, lan ora adem lan ora panas, Aku bakal muntahaké kowé metu saka cangkem-Ku.

Amarga kowe kandha, Aku sugih, lan wis kalimpahan banda, lan ora kekurangan apa-apa; nanging kowe ora sumurup manawa satemene kowe cilaka, lan sengsara, lan mlarat, lan wuta, lan wuda:

Aku maringi pitutur marang kowe supaya tuku saka Aku emas kang wis diuji ing geni, supaya kowe bisa dadi sugih; lan sandhangan putih, supaya kowe kaparingan busana, lan

supaya kawiranganing ketelanjanganmu aja nganti katon; lan olesana mripatmu nganggo salep mripat, supaya kowe bisa ndeleng.

Sapa bae kang Dakasihi, iku Dakweling lan Dakukum; mulane padha sregep, lan mratobata. Lah, Aku ngadeg ana ing ngarep lawang lan thothok-thothok; manawa ana wong krungu swaraningSun lan mbukak lawang, Aku bakal mlebu marani dheweke, lan bakal nedha bebarengan karo dheweke, lan dheweke karo Aku. Wong sing menang bakal Dakparingi lenggah bebarengan karo Aku ana ing dhamparingSun, kaya déné Aku uga wis menang lan lenggah bebarengan karo RamaKu ana ing dhamparPanjenengané. Sing sapa duwe kuping, muga ngrungokna apa kang dipangandikakaké Roh marang pasamuwan-pasamuwan. Wahyu 3:14-22.

Pitedah supaya tuku emas lan sandhangan putih sarta nglèlèti mripat iku minangka tamba kang kasebut kanthi cetha tumrap kaanan sing pungkasané marang pati langgeng, dudu mung pati. Apa waé masalah sing bisa ditambahi déning emas, sandhangan, lan panjlèng mripat iku, masalah-masalah mau cetha selaras karo Kristus anggoné nanggung lara lan cacat kita. Yohanes dikunjara ing Patmos marga saka Sabdaning Allah lan paseksiné Gusti Yésus, yaiku Rohing Ramalan. Rohing Ramalan iku tamba tumrap Laodikia, lan sipat marasaké saka Rohing Ramalan iku dilambangaké déning Kristus anggoné nanggung lara kita lan ngemban kasusahan kita.

Siji-sijiné cara supaya Kristus saged ngangkat cacat-cacat kita yaiku manawa kita mbikak lawanging manah kita lan marengaké manunggaling kaallahanipun kaliyan kamanungsan kita. Panjenenganipun ngangkat cacat-cacat kita nalika Panjenenganipun lumebet ing gesang kita lumantar rawuhipun Roh Suci. Kita mbikak lawang punika kanthi nindakaké tamba. Tamba ingkang mbikak manah punika yaiku emas, busana putih, lan salep mripat. Salep mripat punika pencerahan saking Sabdanipun Gusti Allah ingkang namung saged kalampahan déning Roh Suci. Kitab Suci punika suluh tumrap sikil kita, lan pepadhang ingkang madhang margi punika yaiku pepadhang Panguwuh Tengah Wengi.

Pangandikan Paduka punika lampu tumrap suku kawula, lan pepadhang tumrap margi kawula. Jabur 119:105.

Nalika wong Laodikia diparingi pitutur supaya nglenggo mripate, iku kudu ditindakake nganggo Sabdaning Allah, kang dadi damar; nanging kaya kang katuduhake ing pasemon bab sepuluh prawan, damar iku ora ana gunane tanpa lenga. Wong-wong Laodikia padha duwe Alkitabé, sanajan lumrahé dudu King James Version, nanging padha ora duwe lenganing Roh Suci. Panglenganing mripat Laodikia kalakon lumantar sawijining pesen kang ngandhut ngarsaning Roh Suci.

Emas sing diparingi pitutur supaya dituku déning wong Laodikia iku dudu mung pracaya, nanging pracaya kang makarya lumantar katresnan lan ngresiki jiwa. Kaya dene salep mripat, emas iku uga nduwèni pangakenan Laodikia sing palsu. Wong Laodikia ngakoni, kaya uga sakèhé jagad Kristen, yèn wong-wong mau nduwèni “pracaya.” Jinis pracaya iku mung kapitadosan manungsa waé, lan mung sawijining tiron palsu saka pracaya kang

digambaraké minangka emas, awit pracaya iku ngresiki jiwa. Iku pracaya kang nucèkaké, lan wong-wong sing nduwèni pracaya kang kasucèkaké kanthi sejati iku suci, awit kasucèkaké tegesé digawé suci. Wong-wong Laodikia ora nduwèni pracaya iku, awit manawa padha nduwèni, Kristus mesthi ora ana ing njaba, ngupaya mlebu.

“Ora ana dalan tengah tumuju marang Firdaus kang dipulihaké. Pesen kang diparingaké marang manungsa kanggo dina-dina wekasan iki dudu supaya nyawiji karo reka-dayaning manungsa. Kita aja nganti ngendel marang kawicaksanaan para ahli hukum kadonyan. Kita kudu dadi wong-wong kang andhap-asor ing pandonga, ora tumindak kaya wong-wong kang wis kabutakaké déning piranti-piranti Iblis.

“Akeh wong nduwèni pracaya, nanging dudu pracaya kang nyambut-gawé lumantar katresnan lan nyucekake nyawa. Pracaya kang nylametaké iku ora mung saupama pracaya marang bebener waé. ‘Para dhemit iya pracaya, lan gumeter.’ Pamedharing Rohing Allah maringaké marang manungsa sawijining pracaya kang dadi daya panggugah sing mbentuk watak, lan nuntun manungsa munggah ngluwihi tumindak-tumindak lahiriah waé. Tembung-tembung, tumindak-tumindak, lan roh kudu dadi paseksi marang kasunyatan yèn kita iku para pandhèrèkipun Kristus.

“Pepadhang lan berkah kang paling agung sing wis diparingaké déning Gusti Allah dudu sawijining jaminan marang panerak lan kamurtadan ing dina-dina pungkasan iki. Wong-wong kang wis diluhuraké déning Gusti Allah menyang kalungguhan-kalungguhan dhuwur kapitadosan bisa waé mbalik saka pepadhangé swarga marang kawicaksanaaning manungsa. Banjur pepadhangé bakal dadi pepeteng, kabisan-kabisané kang dipracayakaké déning Gusti Allah bakal dadi jebakan, wataké dadi sandhungan ana ing ngarsané Gusti Allah. Gusti Allah ora bakal dipaido. Pamisahan saka Panjenengané wis lan tansah bakal katut déning akibat-akibaté kang mesthi. Tumindak-tumindak sing ndadèkaké Gusti Allah ora rena, manawa ora disesali kanthi temenan lan ditilar, lan malah digolèk dalan kanggo mbeneraké, bakal nuntun wong kang nglakoni piala mau sethithik mbaka sethithik menyang panipuan nganti akèh dosa katindakaké tanpa paukuman. Saben wong kang kepéngin nduwèni watak sing bakal ndadèkaké wong-wong mau dadi kanca nyambut gawé bebarengan karo Gusti Allah lan nampa pangalembana saka Gusti Allah, kudu misahaké awaké saka mungsuh-mungsuhé Gusti Allah, lan njaga kayektèn kang diparingaké déning Kristus marang Yokanan supaya diparingaké marang jagad.” Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

“Sandhangan putih” iku kayektènipun Kristus.

Sumangga kita bungah lan suka-cita, sarta ngluhuraké Panjenengané; awit palakrama Sang Cempé wis teka, lan garwané wus nyawisaké awaké. Lan marang dhèwèké kaparingaké supaya ngagem mori alus, resik lan putih; amarga mori alus iku kabenerané para suci. Lan dhèwèké ngandika marang aku: Tulisen, Begja wong-wong kang katimbangan menyang pésta palakrama Sang Cempé. Lan dhèwèké ngandika marang aku: Iki pangandikané Allah kang sejati. Wahyu 19:7–9.

Sang garwa wus nyawisake awake kanthi nerapake tamba telu-lapis kang katawakake marang Laodikia, lan kanthi mangkono, ngowahi awake dadi panganten wadon Filadelfia. Ayat-ayat punika kanthi langsung ngandika marang Adventisme, kang kawewujudake ing pasemon babagan sepuluh prawan. Para prawan punika yaiku wong-wong kang ngentosi lunga menyang palakrama kang wus ditimbal marang wong-wong mau. Sang panganten wadon wus nyawisake awake, awit prakawis punika wus kaparingan ing Zakharia bab telu, bebarengan kaliyan Yusak lan malaekat. Ing kana sandhangan reged Laodikia-ne dicopot lan digantos kaliyan sandhangan palakrama saka lenan putih. Tamba punika nggadahi paseksen kapindho ana ing sajroning asma Ellen Gould White. Ellen ateges pepadhang kang padhang lan sumunar, lan nggambarake salep mripat. Gould iku tembung Inggris kuna kang tegesipun emas, lan ateges emas. White nggambarake kabeneran, lan asma punika durung kaparingake marang piyambakipun nganti taun 1846, nalika piyambakipun nikah kaliyan James. Ing wekdal punika asmanipun owah dados White. Owahing asma lan palakrama punika kalih-kalihipun minangka pralambang sesambetan prajanjian. Sadèrèngipun palakrama, asmanipun Harmon, kang ateges prajurit katentreman, kados dene piyambakipun nalika punika. Ellen White punika pesen Laodikia, lan nampik piyambakipun ateges nampik karahayon!

Kita badhé nerusaké nyemak rolas wangsit Mesianik ing kitab Matius ing artikel sabanjuré.

“Wahyu 3:14–18 dipunpetik.

“Dhuh, gambaran ingkang saèstu nggegirisi! Pinten kathahipun tiyang ingkang wonten ing kaanan ingkang ngédab-édabi punika. Kawula nyuwun kanthi sanget dhateng saben pelados supados nyinau kanthi temen bab tigang saking Kitab Wahyu, awit ing ngriku kaambaraken kaanan samukawis ingkang wonten ing dinten-dinten wekasan. Sinaunen kanthi premati saben ayat ing bab punika, awit lumantar tembung-tembung punika Gusti Yésus ngandika dhateng panjenengan.”

“Saupama tau ana sawijining bangsa kang dipratelakaké déning piweling Laodikia, iku ya bangsa kang wis nampa pepadhang gedhé, yaiku wahyuing Kitab Suci, kang wis katampa déning para Advent Dina Kaping Pitu.” Manuscript Releases, jilid 18, 193.

“Umat Allah sing sejati, yaiku wong-wong sing netepi pepakon, ngetingalaké marang jagad watak kajujuran sing tanpa cacad, sarta nyeksèni lumantar lakuné dhéwé yèn angger-anggeré Pangéran iku sampurna, ngowahi jiwa. Mangkono uga Gusti Yésus, Putrané Allah, lumantar katresnané netepi angger-anggeré Allah, ngluhuraké lan ndadèkaké angger-angger mau kinurmatan. Allah temtu bakal ngukum saben anggota saka saben pasamuwan sing ngakoni dadi Advent Hari Ketujuh, sing ora ngladèni Panjenengané, nanging lumantar gumunggung, pamrih dhéwé, lan kadonyan, malah ngetingalaké yèn bebener sing asalé saka swarga durung nglairaké pambaharuan ing wataké.”

“Mangga maos kanthi teliti Wahyu 3:15–18. Swarané Gusti Yésus Kristus kapingreng. ‘Saben wong kang Sun tresnani, Sun tegur lan Sun paukumi: mulané padha sregep [aja setengah ati], lan mratobata. Lah Aku [Juru Slametmu] ngadeg ana ing ngarep lawang,

lan thothok-thothok: manawa ana wong krungu swaraningSun lan mbukak lawang, Aku bakal lumebu marani dhèwèké, lan bakal nedha bebarengan karo dhèwèké, lan dhèwèké karo Aku. Sapa kang menang bakal Sun paringi lungguh bebarengan karo Aku ana ing dhamparingSun, kaya déné Aku uga wus menang, lan lenggah bebarengan karo Ramaku ana ing dhamparé' [Wahyu 3:19–21].”

“Punapa gréja-gréja badhé ngatos-atosi pesen Laodikia? Punapa wong-wong mau badhé mratobat, utawi sanadyan pesen kayekten ingkang paling khidmat—piyambakipun punika pesené malaékat ingkang kaping tiga—sampun dipunwartakaken dhateng jagad, tetap kemawon nerusaken gesang wonten ing dosa? Menika pesen sih-rahmat ingkang pungkasan, pepènget pungkasan tumrap jagad ingkang sampun rubuh. Manawi pasamuwaning Allah dados suam-suam, mila pasamuwan punika mboten malih manggèn wonten ing sih-pananing Allah, sami kémawon kaliyan gréja-gréja ingkang dipunlambangaken sampun rubuh lan dados papan dedununging setan-setan, panggenaning sakehing roh najis, lan kurunganing sakehing manuk ingkang najis saha nistha. Tiyang-tiyang ingkang sampun pikantuk kalodhangan kanggé mireng lan nampi kayekten sarta sampun manunggal kaliyan gréja Advent Dina Kapitu, nyebat dhirinipun piyambak dados umat Allah ingkang netepi pepakon-pepakonipun, nanging boten gadhah gesang rohani lan pasrah-bakti dhateng Allah langkung kathah tinimbang gréja-gréja nominal, badhé nampi pageblug-pageblug saking Allah kanthi mesthi kados dene gréja-gréja ingkang nglawan angger-anggering Allah. Mung tiyang-tiyang ingkang kasucekaken lumantar kayekten ingkang badhé dados kulawarga karajan wonten ing dalem-dalem swarga ingkang Kristus sampun tindak nyawisaken tumrap para tiyang ingkang tresna dhateng Panjenenganipun lan netepi pepakon-pepakonipun.

“Sapa sing kandha, Aku wanuh marang Panjenengané, nanging ora netepi pepakon-pepakoné, wong iku goroh, lan kayektèn ora ana ing njero dhèwèké' [1 Yohanes 2:4]. Iki nyakup kabèh wong sing ngakoni nduwèni kawruh ngenani Allah lan netepi pepakon-pepakoné, nanging ora nduduhaké iku lumantar pakaryan kang becik. Wong-wong mau bakal nampa manut karo panggawéné. ‘Saben wong kang tetep ana ing Panjenengané ora nglakoni dosa: saben wong kang nglakoni dosa durung tau weruh Panjenengané, lan uga durung wanuh marang Panjenengané' [1 Yohanes 3:6]. Iki katujokaké marang kabèh anggota pasamuwan, kalebu para anggota pasamuwan-pasamuwan Advent Hari Ketujuh. ‘He bocah-bocah cilik, aja nganti ana wong sing nasaraké kowé: sapa sing nindakaké kabeneran iku bener, kaya Panjenengané iku bener. Sapa sing nglakoni dosa iku asalé saka Iblis; awit Iblis wus nglakoni dosa wiwit wiwitan. Mulané Putraning Allah kapratélakaké, supaya Panjenengané ngrusak pakaryané Iblis. Saben wong kang lair saka Allah ora nglakoni dosa; awit wijiné Panjenengané tetep ana ing njero dhèwèké: lan dhèwèké ora bisa nglakoni dosa, awit wis lair saka Allah. Ing prakara iki anak-anaké Allah lan anak-anaké Iblis padha kababar: sapa waé sing ora nindakaké kabeneran iku dudu kagungané Allah, mangkono uga wong sing ora nresnani saduluré' [1 Yohanes 3:7–10].”

“Kabeh wong sing ngakoni awake minangka wong Advent sing netepi dina Sabat, nanging isih terus urip ana ing dosa, iku para goroh ana ing ngarsané Gusti Allah.

Lelakon uripé sing dosa iku nentang pakaryané Gusti Allah. Wong-wong mau nuntun wong liya mlebu ing dosa. Pangandika iku teka saka Gusti Allah marang saben anggota pasamuwan kita, ‘Lan gawea dalan sing lurus kanggo sikilmu, supaya sing pincang aja nganti kesasar saka dalané; nanging kosok baliné supaya iku kawarasaké. Padha ngupayaa katentreman karo kabèh wong, lan kasucèn, tanpa kang mengkono ora ana wong siji waé bakal weruh Gusti: padha ngati-ati kanthi temen supaya aja ana wong kang kakurangan sih-rahmaté Gusti Allah; supaya aja ana oyot pait kang thukul njalari karibedan marang kowé, lan marga saka iku akèh wong dadi kacemaran; supaya aja ana wong laku jina, utawa wong najis kaya Esau, kang ngedol hak pambarepné marga mung saka sak suwir panganan. Awit kowé padha sumurup, manawa sawisé iku, nalika dhèwèké kepéngin nampa warisan berkah mau, dhèwèké katampik; awit dhèwèké ora nemu papan kanggo pamratobat, senjata digolèki kanthi temen nganggo eluh’ [Ibrani 12:13–17].”

“Iki lumaku tumrap akèh wong sing ngakoni pracaya marang kayektèn. Tinimbang nilar pakulinan hawa-nepsuné, wong-wong mau nerusaké langkahé ana ing jalur pendhidhikan sing kliru miturut sofistri pangapusané Iblis. Dosa ora dipirsani minangka dosa. Nurani-nurani wong-wong mau dhéwé wis dinajisaké, atiné wis rusak, malah pikirane tansah rusak tanpa kendhat. Iblis nggunakaké wong-wong mau minangka umpan kanggo nggodha jiwa-jiwa menyang laku najis kang najisaké sakabèhé kaanan. ‘Sapa sing ngrèmèhaké angger-anggeré Musa [kang yaiku angger-anggeré Allah] mati tanpa sih-rahmat adhedhasar paseksèn loro utawa telu: Miturut panemumu, sepira luwih aboté paukuman kang pantes ditanggung déning wong sing wis ngidak-idak Putraning Allah, lan nganggep getihing prajanjèn, kang ndadèkaké dhèwèké kasucèkaké, minangka barang kang ora suci, sarta ngina marang Roh sih-rahmat? Awit kita wanuh marang Panjenengané kang wis ngandika, Pamales iku kagungan-Ku, Aku bakal males, mangkono pangandikané Pangéran. Lan manèh, Pangéran bakal ngadili umaté. Iku prakara kang nggegirisi tumiba ing tanganing Allah kang gesang’ [Ibrani 10:28–31].” Manuscript Releases, jilid 19, 175–177.